

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografică arhidiecezane Sibiu, strada Măceșilor Nr. 47.

Correspondențele sînt a se adresa la:

Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măceșilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere armon — și timbru de 30 cr. pentru
se-care publicare.

Prenumeratiune nouă

„Telegraful român”,

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe semestrul următoriu, respectiv pe trimestrul Iulie-Septembrie al anului 1882, cu prețul cel mai moderat, care se poate vedea în fruntea foiei.

Bani de prenumeratiune se trimt mai cu înlesnire pîlîngă asigăniuni postale (Posta utalvány — Post-Anweisung.) Numele prenumerantului, al comunei unde se află cu domiciliul, și eventual al poștei ultime să se scrie bine, ca să se poată ceti.

Se atrage atențiunea on. domni abonați, al căror abonament se sfîrșese cu ultima Iunie 1882, a și înnoi din vreme abonamentul, pentru ca s'nu fie expediată silită a sista, sau a întîrzierea cu espedarea foiei*).

Editura „Telegrafului Român” în Sibiu.

* O înlesnire foarte mare în expedițiunea sa face prin tipărea unei fășii de adresă dela abonamentul ultim.

Revista politică.

Sibiu, în 9 Iunie.

Precum se vede aneCSIUNEA provinciilor ocupate numai e departe. În privința aceasta oficiosele spun că ministrul comun de finance Kallay fiind în Budapesta au conferat cu barbații de stat ungurești despre posibilitatea unui buget al Bosniei și Ertegovinei ce va fi prezentat corpurilor reprezentative competente.

Diarele englese publică o telegramă din Viena care manține vestea, cumcă s'ar fi îngăgăit negocieri de baronul Calice ambasadorul Austro-Ungariei la Constantinopol, relative la aneCSIUNEA definitivă a Bosniei și Ertegovinei la Austria Ca o probă sigură despre autenticitatea

acestei sciri se consideră făcerea păstrată de Sultanol, dela operațiunile recrutării efectuate de Austria în provinciile ocupate și formula jurământului impus trupelor recutate în care nu e cestiunea de suveranitate, nici chiar nominală, a Sultanolui. Primirea planului de organizare a administrațiunii provinciilor întocmit de dl. de Kallay, este un nou argument în favoarea acelor ce cred în aneCSIUNEA viitoare. Dl. de Kallay se va duce peste câteva săptămâni în Bosnia, spre a judeca singur despre natura reformelor ce trebuiesc operate în această țeară. Dl. Kallay vorbește bine serbesce, fapt care i va înlesni se puceadă la o anchetă pe lîngă regnicoli. Reformele organice cuprind un proiect de organizare comunală, un proiect de organizare a districtelor, și în fine, un proiect de procedură civilă. Diarele austriace asigura, că guvernatorul civil va fi numai adjunctul comandantului cap, care va rămănea în capul guvernamentului. Un decret special va regula raporturile celor două țări: civilă și militară.

„Pesti Napló” spune că d. Tre fort a adresat tuturor inspectorilor reg. de scoale o energie ordonanță asupra instrucțiunei limbii maghiare. El provoacă pe inspectorii ca se esecute cu stricteță ordonanțele premergătoare și se ve gheze ca până la 30 Iunie 1883 se numai poată fi nimenea învățătoriu s'au învățătoare dacă nu scie vorbi și scrie unguresce. În deosebi ordonă ministrul ca toți căți au studiat la o preparandie străină și au devenit învățători dela 1868 incoace se fie datorii a depune la un institut pedagogic unguresc un esamen suplimentar din istoria, geografia și constituțiia ungurescă și se ceară a li se recunoasca diploma de valabilă pentru Ungaria. Aceste esamene se pot ținea ori și când peste an, ajunge intervențiunea inspectorului de scoale și a directorului și profesorilor insti-

tutului respectiv. — Grele vremuri, dice „Gazeta Trans”, au mai ajuns s'ermanii dascăli!

Declarațiunile lui Mancini, că Franca e cu totul izolată în Europa, dau privilegii foilor franceze se atace cu furia politica de acțiune a lui Gambetta. „Liberté” felicită pe Franca, că prin caderea lui Gambetta a scapat de catastrofă inevitabilă. „France” cere o mare desbateră ca țeară să scie cine a îndumănit politica franceză cu Turcia spre a deveni cetățan de onoare al Atenei (Gambetta), cine ne a condus în Tunisia, ne-a învrăjbit cu Italia și ne-a atras umilirea de ad. Politica națională a Franței ar fi fost să se fi lăsat politica înaltă pe seama monarhilor, mărginindu-se Franca în a și apăra teritoriul în Europa și Algeria: dar Gambetta a vrut să o tirăască într'o luptă, în cari ear să aibă contra sa patru puteri. — Gambetiștiții tace „République Française” vrea să asptece textul vorbirei lui Mancini și apoi anunță o descompunere a ministerului. Argumentul principal al tuturor foilor de aici este, că în dosul Turciei stă atot puternicul cancelar german.

În camera Franței a declarat (în 22 Iunie n) Freycinet: confesiunea se intrunesc astăzi și unicul obiect de desbateră va fi protocolul de desinteres care îl vor subscrie puterile în cestiunea egipteană; Franca nu s'a lipsit de independența sa și la cas când deslegarea cestiunii ar fi în contradicție cu demnitatea franceză, Franca eară va căștiga libertatea de acțiune; este însc convins că înțelegerea între puteri va rămănea statornică până în sfârșit.

Dela Petersburg se telegrafează că în 17 spre 18 Iunie noi eară s'au descoperit un cuib de nihiști și mai multe persoane fură arestate.

Cestiunea evrească în dieta Ungariei.

(Urmare.)

Nici unni comitet nu i-a trecut prin mînt, ca acești fugiți să se așede aci în Europa, fie în Ungaria, fie în Austria s'au în altă țeară. Rolurile s'au împărțit între diferitele comitate astfel, încat comitetul vieneție îngrijesc de îngrigirea și înbrăcămîntea acelor nenorociți și aceea cari voesc să întrebunțeze rîu darurile se fie respinși, să fie trimiși înapoi în Rusia. Comitetul berlinez îngrijesc, ca aceia cari voesc se meargă spre Hamburg și Bremen, se aibă spese de calorite și acolo viitor, ca se poată trăi; comitetul din Paris și Londra îngrijesc, ca imbarcarea și transportul celorlalți în America se meargă în mod sigur.

Comitetul american în fine să îngrijesc, ca acei nenorociți, cari se duc acolo se scie, unde să se staționeze, unde se afle o patrie nouă.

Între astfel de împregiurări nu are nimenea să se teamă, că întrebarea e actuală și eu cred, că fie care om nepreocupat va observa aceasta (Aprobare în dreapta.)

Și între astfel de împregiurări află eu, după cum am dis, linișce perfectă în propunerea comisiunei petiționare, și eu nu pot primi propunerea onor. D. dep. Hermann; nu doară că eu nu află în această în mare măsură espresiunea simpatiei și a preocupăniiei, dar pentrucă eu după cum am dis, am voit se evit ori e aparență că ași dorii desvoltarea unei cestiuni evrești; mai departe însă, pentrucă eu n'am putut primi o espresiune așa de pronunțată ca necondiționat în ori ce împregiurări, nimenea se nu poată veni aci.

Ca om, nu pot primi, pentrucă în contradicție cu cele mai sfinte datorințe ale omeniei, a respinge în ori ce împregiurări pe stroini dela granițele noastre; nu pot primi acea-

FOIȚA.

Dela Sibiu la Săliște.

(Urmare.)

Nu putem din destul lăuda bunăvoința domnului Dima, arătată și pe calea aceasta. Dsa a voit să procure teologilor prin această excursie o prea plăcută distracție, și Săliștenilor le-a dat ocazie ca cel puțin odată în viață să audă cântări bisericesci, cari nu sînt date tuturor a le auți.

Pe când am ajuns eu cu consoții mei în Săliște, chorul domnului Dima și răcoarea sețea cu bere în Restaurăția Crușului din Săliște. Eram vreo 40 de oameni numai din Sibiu, afară de Sălișteni, Găleşeni, Oeneri, Acileni, Valeni și alți oșpeți de prin regiur.

Pre la 9 oare s'a dus fie-care la ale sale. Eu și încă 3 lîngă mine eram încurțăriți la un vechiu coleg al meu din teologie. După ce ne-am înălțat cugetele și gândirile spre ceriu,

cu rugăciunea pe buze am adormit cugetând la ziua judecării.

Ca băiat tîner am fost crescut în frica lui Dumnezeu. În etate de 5 ani nici odată nu m'eu culcam fără de a recita Psalmii de seară și rugăciunile spre somn, mi însemnam patul cu semnul sfîntei cruci, și adormind cu rugăciunea: „S'învie Dumnezeu” continuam în vis pre cealaltă: „Stăpăne Doamne Dumnezeu nostru, au doară nu-mi va fi acest pat groapă”. Dimeinea mă trezeam cu rugăciunile: „Sculându-ne din somn,” treceam la Psalm 19 și 20, apoi la cei 6 dela utrenie, diceam doamne milușcene de 40 de ori și terminam cu Psalm 50. Aceasta era epoca de aur în viața mea. Astăzi numai sînt cel de odinioară. Cu aceasta n'ași voi să probez teoria că omul prin educație se strică. Sînt însă momente când m'eu cuprindé inocenta pruncie, și atunci saiu preste 25 de ani, preste tristele experiențe a unui pătrării de secol și m'eu fac eară prunc, ca să m'eu pot ruga. Așa am făcut și în Săliște. Și am fost ferice, căci am fost innocen-

tul băiat dinainte cu un pătrării de secol.

Dimeinea m'a trezit toaca dela biserica cea vechie din Săliște. Am mers la biserica. Utrenia a durat până cătră 9 oare. Canonul singur a fînt preste o oară. Aceasta o seiu toți cantorii vechi. Despre cei mai proaspeți nu cutes să o afirm, căci ei n'au avut ocazie să cetească canonul. Destul că canonul din 23 Maiu — 1 după Rusale avea ca toate canoanele 9 pesne, fie-care pească 4 canoane(?) fie-care canon căte 6 stichiri. Laolaltă căte faceau fie-care matematic o poate computa. Și de oare-ce se cetea rar — cu abateră dela usul din Săliște — abia se puteau ceti 3 stichiri într'o minută.

La 9 oare s'a început liturgia. Ca preot a funcționat P. Borcia și ca diacon P. diacon Alecsandru Borcia. Despre P. paroch și diacon nu voi dice nimic, căci deși cu persoane sfințite sînt scoși de sub judecata omenescă. Voi vorbi însă despre chorul domnului Dima.

Aici încă mi 'voiu urma sistemă mea.

Cântările bisericesci în biserica noastră din Transilvania până acum erau foarte negrinite. Nu m'eu estinde preste epoca fericitului Moga. În timp de 6 săptămâni, atăta ținea cursul preotesc pe atunci, tare puțin puteau învăța oamenii din cele ale bisericii. Cântările se transplantau prin tradiție dela tată la fiu. Nu e mirare deci că s'au schimonosit încat nici chiar un specialist nu le mai poate cunoasca. Așa în ce priveșce melodia așa în ce priveșce accentuarea. Unica excepție cu privire la accentuare o fac mărginenii.

În timpul mai nou oamenii au pus mai multă grijă și pentru cântările bisericesci. Și istoricul cântărilor bisericesci la timpul său va sciduce tributul de recunoștință P. Cunțan. Un istoric conșciențos va pune în paralelă epoca înainte de părintele Cunțan cu epoca domniei Sale și va face concluzii cari vor eternisa numele P. Cunțan.

sta ca Ungur, pentru că este după cum a spus D. Ministru președinte, în contradicție cu toate tradițiile naționale ungurești (aprobare) și nu o pot primi ca Jidov, pentru că nu se poate pretinde, ca eu eventual se espun pe confesionalii mei morții sigure.

Că în această privință m'am exprimat cu deplina neprecupețune, poate vedă onor. casă și din aceea, că eu însumi nu pot primi a doua parte din propunerea lui Hermann, care dăcă dă guvernul să fie avisat a lua măsurile necesare, ca astfel de lucruri se nu să mai întâmple în Rusia și ca peșele noastre în această cestiune să fie purtate de guvernul rusesc. De ași judeca întrebarea din punct de vedere confesional, ar trebui să primese această parte din propunere, pentru că vorbește în favorul Jidovilor.

Cu toate acestea nu o primesc, pentru că nu cred că guvernul se poată fi avisat, a lua măsuri, cari eventual ar avé urmări neplăcute pentru țară. Și eu doresc ca diplomația europeană, statele europene să se ocupe cu această întrebare, și dacă oficiului esteri austro-unguresc în conștețere cu alte puteri i-ar succede se facă pași încoronati de succes în această privință, atunci eu aș fi cel dintâi care ași saluta aceasta cu bucurie. (Aprobare în dreapta).

Mași învoi bucuros și cu aceea că inițiativa aceasta se purcedă d. e. dela guvernul austro-unguresc; dar a da o directivă fără ca să cunoașem chiar relațiile, fără a pute prevedea urmările, cari vor veni pe nedrept asupra țerei, eu nu sânt în stare.

Căci n'ași vrea să ved, că asupra țerei s'a atras acel oșec moral, care și l'au atras Anglia și Franca din cauză că n'au purces în cestiunea egipteană în înțelegere cu celelalte state. (Aprobare în dreapta).

Onorată Casă! Eu nu m'eu tem, că se va naște în această țeară o cestiune jidovească, cum unii singuratici fac haz din aceasta indigând în viitor. Eu m'eu încred în înțelepciunea acestei case, eu m'eu încred energiei guvernului și nezuinței acolora, de a lucra todeauna la ori ce ocașione într'acolo, ca să aducă interesele țerei cu cele ale umanității în consonanță.

Eu m'eu încred judecării și simțului de dreptate al poporului unguresc (aprobare), care nu se lasă ușor a fi seduc, cu toate că singuratici indiviți nezese, se pregătesc terenul pentru așa ceva prin ori ce fel de apucături (Aprobare în dreapta). După toate acestea încredându-meu în onorata casă o rog să primescă propunerea comisiei. (Aplause vii în dreapta).

Executarea cântărilor liturgice ale Domnului Dima a fost escelentă. Și sub conducerea domnului Dima nici că putea fi altfel.

Mult m'eu mir că între atâți cunosători de musică din Sibiu nu s'a aflat unul care se aprefieze în vreo direcție compoziția domnului Dima. Și aceasta cu atât mai v'eros căci avem cas de precedență, unde profimeia noastră din centru a dat dovezi de conservatism înainte de aceasta numai cu 3 ani.

Era timpul suprem să ne cugețăm și asupra cântărilor bisericicești. Biserica română din Transilvania va sci aprefui talentele și probata bunăvoință a domnului Dima, căci constat este că: cântările fac podoaba slujbei dumnezeiești.

Mult m'a impresionat pompa cu care s'a săvârșit liturgia în Săliște. Impresia cea mai mare o a făcut însă evlavia Săliștenilor, ca un reflex a impresiei lor produse prin executarea cântărilor liturgice.

Am eșit din biserică cu convinșerea că Dumneșeu va asculta rugă-

pta; Larmă. Președintele sună clopotelul.)

Mâna misterioasă.

Diarul frances, „Figaro“, diar răspândit dară prin înclinarea sea spre sensațiune în multe părți privit cu oare care ne încredere, a scris un articol despre mâna misterioasă care dirige politica Europei în zilele noastre.

Reproducem acest articol ca să aibă și cetitorii nostri idee despre caracterisarea timpului de față, depusă într-insul:

„In Oriental acesta atât pe deplin deenigme și în care se concentrează în minutul acesta curiositatea lumii, se pare că o mână misterioasă, legând în voie firele politice, joacă pe degete pe republicanii nostri, și restaurându-le combinările lor subrede, prepară cu siguranță nesce evenimente ce amenință viitorul țerei noastre.

Această mână misterioasă nu este dificil a o găci: o recunoașem după stringerile ei dure, de cari am suferit indestul. Dar ce oare se ocupă ea a mai urzi? Ce planuri secrete a desemnat ea pe cartă? Ce operă neacceptată mașinează ea după culesile diplomației? Spre ce soluțiuni, negăsite încă, impinge ea lumea cea vechie?

Estă ce ar trebui să se presimță și ceea ce ași vrea să'mi iau sarcina a aduce la iveală, cu suvenirile unei istorii prospete și cu îndiscrețiunile politicilor celor sciutori și cu vederi limpede.

Las de o parte toate incidentele de cari tribuna și presa au resunat de două săptămâni, ca să intru drept în inima problemei și se arăt îndată scopul mare și redutabil cătră care merge fără grige cancelariul de fer. Căci el conduce totul în umbră și este, la Cairo și la Constantinople, precum este la Berlin, „Deus ex machina“ al dramei în mișcare, cătră care sânt întoarse toate privirile.

D. de Maistre a d'is-o că Turcii sânt „tăbăriți“ numai în Europa, ear părintele Lacordaire, într'un avânt de elocuență, în care este permis a se găsi o viziune de geniu, a dat strigătul, că până a nu se sfârșit seculul, se va cânta un *Te Deum* de mulțămire în Sânta-Sofia, redată solemn Catolicismului.

Se pare că d. de Bismarck care este și el instrument al unei voințe superioare, și-a tras programa a realisa această duplă cugătoare, căci planul său începe a se desemna în trăsurii atât de netede, încât numai lasă pe nime a sta la îndoaială.

cinaea protului si va sfinți pre cântăreți, căci ei au adoverit în faptă că iubesc podoaba casei lui Dumneșeu.

Era la 11 oare înainte de ameași. Și era o căldură grozavă, încât se fi pus oul în țerină, în câteva oare eșă puin cu pene din el. Spre a ne rectori puțintel am mers în casina romană din Săliște la un păhărel de mângiere călugărească. Mângăierea în genere e bună și e și spornică. Dovadă mulțimea de jidani din țara Otului, cea din Săliște a fost dela Staroț, fără blasglovenie prin ea. Și poate închipuri ori și cine cum a fost ea. Eu unul care după chemarea mea mângăiu și mi place a fi mângăiat, am îndrăsnit a me împărtași de 2 ori cu mângăere.

Tot am auzit că în Săliște este un călugăr, care și-a făcut în vârful muntelui o chiliuță, cu o bisericuță, unde se roagă necontent. Am mai auzit că acest călugăr e bun la Djeu, cucernic și evlavios, și că scie face și minuni. Mi s'a mai spus că la rugăciunile lui s'a deschis stâncă, — ca odinioară la toagul lui Moise, —

El proiectează de față împlinirea unei din cele mai mari opere ale istoriei, gonind pe Turci din Europa și împingând Islamismul în Africa și în Asia. Atâtă numai că el urmărește acest rezultat colossal, nu prin forță și contra urmașilor profetului, dar cu complicitatea lor și făcându-se îmbrățișare scopurile sale a căror îndoaială amare caută se fie întărire și întinderea Califatului în Africa în detrimentul Franței și sevrășirea cum și consolidarea imperiului Germaniei în mijlocul Europei.

Precizez: cugătarea dnului de Bismarck, acceptată la Constantinople, este a strămuta scaunul imperiului otoman la Cairo, pe un pământ curat musulman, în fața Meceei și a acelei regiuni sacrate a Hegrei, care păstrează, cu momentul profetului, vatra arhândă a mahometismului.

Negreșit, nici de bună voină, nici cu entuziasm n'a putut consimți Sultanul la acest exod: dar încetul cu încetul a ajuns aci prin esamenul reflectat al situațiunei sale politice.

Intr'adevăr în oara aceasta, vechiul și puternicul imperiu al Osmanilor este aproape distrus în Europa. Dunărea și fertilele provincii ce de jur est tributare sânt perdute cu desevășire. România și Serbia prefăcute în regaturi independente, nu vor mai încăpea nici odată sub jug. Bulgaria supusă la administrațiune deosăbită, e ca și scăpată și nu va trece mult până să se emancipe și dăna. Croația turcească, Bosnia, Erșegovina, ocupate milităresc de cătră Austria, și cucerite definitiv, sânt de aci înainte gerate de cătră un guvernator civil care depinde numai de împăratul greș. Englezii a luat Ciprul, ear Epirul este fatalmente destinat Greciei, până ce Austria va duce până la Salonic drumul de fer, care sub drapelul ei va fi capetul liniei comerciale a orientului întreg.

Ce mai rămâne? Câteva petece de teritorii, pentru cari se ceartă vecinii cei nu numai puternici dar lacomi, și a căror posesiune fragilă și umilită, ar sfârși curând cu nimicirea prestigiului pe acum foarte slăbit al Padișahului în ochii unor popoare cari respectă numai forța victorioasă.

Din momentul ce s'a perdut totul despre Balcani fără speranță de întoarcere, Abdul Hamid a înțeles interesul ce ar putea avea de a profita de concursul Germaniei spre a se scuti de o cădere inevitabilă în Europa și spre ași ridica creditul la Credințioși, transferându și Califatul, în condițiuni largi și reintinerite, acelei Africe în care Islamul își are principalele lui rădăcini și asupra Asiei, unde va reprimde credința a milioane de oameni.

și au isovrit apă făcătoare de minuni, Oamenii cari cercetenză pe acest Sihastru beau apă din fântâna făcătoare de minuni, și din ce beau tot mai mult ar bea. So d'ice că se duce pe la fântâna și unii lipsici de evlavie, și și acestia sânt nesaturăți în pofta de a bea. Și așa din d'icerea „bea Folteoa“, a ramas numele fântănei „Foltea“, s'au după nomenclatura neinteligenților din Săliște — adică a evlavioșilor — „Sfinta Foltea“.

Doios de a vedea tot ce e vrednic de a fi v'edut, m'am alăturat lungă cei neevlavioși împreună cu un evlavios, și am purces spre S. Foltea. Drumul serpentin la fie-care întorsătură 'ți deschidea o nouă priveliscă printre vâle din munți. După primblare de o oară am ajuns la fericele locașuri ale Sihastrului. Am tocat, am tras clopotelul și împreună cu evlaviosul — un diacon din Săliște — bălăț și el ca mine — am intrat în curtea de ne-am închinat la sfintele icoane.

Am spus mai sus că sânt om liberal. Crescut în era constituționalismului în biserică, am fost datat a

Căci, nu trebuie să se uite că Sultanul este înainte de toate un cap religios un pontifice suprem, care își trage din acest caracter particular forța principală a sceptrului său. Sub raportul acesta, Abdul Hamid este pe deplin animat de spiritul de proșetism al vechilor Sultani. Având în același timp inteligență vioaie, observație fină și firmitatea țepăună a moșu-seu Mahmud, el s'a făcut organizatorul deșceptării credinței în poșoarele musulmane și creatorul acelei lige panislamică, ale cărei ramure le a întins din Turkestan până la Marokko, și unde, sub numiri diverse, ea exercită o influență suverană.

La aceste sentimente și considerațiuni a apelat d. de Bismarck, arătând Califului viitorul strălucit ce s'ar deschide dinainte-și pe pământul african, unde musulmanii de ori ce neam, grupați în giurul drapelului seu, s'ar rădica neîntărțiat contra dominațiunii străine și ar lua Franței Tunisul și Algeria — N'ar trebui oare să se ducă nisce astfel de perspective mai mult de cât o existență precară și înșoșită pe termii neospitalieri ai Bosforului?

D. de Bismarck a visat atât de just că, fără a p'etrunde până în fund toate, calculele sale, mai multe organe republicane de a lo noastre au dat strigătul de alarmă. De cum a fost vorba de intervenirea turcească în Egipt, „le Temps“ a d'is-o cu neliniscire:

„Ceea ce ne importă pe noi, este că Sultanul se treacă în Africa cătră s'ar putea mai puțin suveran și mai scățut. Prestigiul de care ar voi el să se încungiere este o forță dirigiată în contra ne. Ceea ce vor cei din Constantinople, scopul cel urmăresc are a ardore, cu friguri, este restabilirea domniei otomane pe coasta africană... Cea mai resculare contra domniei franceze dela Gabus până Temco!“

Ear organul d-lui Gambetta din partea striga căt i la gura: „Întimplesse cum și de cață egrăși Egiptul în mânele Sultanului, că valul panislamicului, al cărui reprezentant pasionat este Abdul Hamid se va întinde îndată preste toată Africa. Desertul începe să clocotească și să se precipite asupra Tunisului și Algeriei... Ce de trupe vor mai trebui mobilizate!... În ziua aceea, condamnați la o iremediabile cădere, avem să ne întrebăm de nu cumva trebui se evacum Constantin și Oranul spre a ne concentra la Alger!“

Pictura este posomorită, dar cine ar cuteza oare se d'ică că este esagerată și că dominațiunea noastră, strinsă între Tripolis și Marocco, și cum am d'ice apucată între două focuri, nu va risca celea mai teribile întâmplări?

cugeta, a vorbi și a lucra liber. Cu toate acestea sânt ortodox din cap până în picioare. Acestea ca dovadă că n'am studiat nici în Arad nici în Caransebeș. Și ca om liberal aprefuesc mult silințele acolora, cari vese ne luminez. Și tot din plenitudinea libertății mele condamn pe canoniștii moderni, cari basăți pe unul și același canon anatemisează cărți lucrute cu multă profunditate și fac reclame pentru pasculiri. Și tot ca om liberal în costumile de consciință dau libertate absolută fie cărnii; căci: „credința ta te va mântui a d'is oare-cine. Dacă ceilalți creștini nu s'au închinat pe la icoane, ei vor da samă de faptele lor. Eu cu evlaviosul m'am închinat. Dacă o vom fi făcut din făfărnice, noi vom da samă înaintea lui Dumneșeu.

Din biserică și am mers la S. Foltea și am beat apă. Se d'ice că prejudețiul despre un lucru, influențează mult asupra judecării, ce-ți faci deșpre acest lucru. Am beat apă, și o am aflat de bună.

* * *

Ori-care fie acest viitor, se urmăm mersul în prezent al d-lui de Bismarck. Este caracteristic și se poate constata pas cu pas.

Mai întâiu face pe Poarta se resping proiectul de conferență la care avea aerul că aderă și el, apoi după o vizită a înscărunatului de afaceri germane, Derviş-paşa se trimise la Cairo „în numele drepturilor suverane ale Sultanului” și afirmând pretențiunea sa de a regula singur, afară de ori-ce amestec străin, dificultățile interne ale Egiptului.

Luând astfel repede puterile occidentale și menținându-se cu sgromot suveranitatea după ce a înlăturat conferența, Sultanul se rădica în ochii Orientului și redobândese intrinsecul de o dată tot prestigiuul pierdut prin influența noastră.

Da altă parte, cum își execută misiunea chiar Derviş-Paşa? Abia sosit la Cairo, primul său act este să primească pe consulul german, înaintea ori-cărui alt agent diplomatic, apoi dă ordine în numele Sultanului; el primește șeicii și jurămintele lor de fidelitate către Sultanul; decorează ulemele din ordinul Sultanului; pretundenți, în trecerea sa, ofițierii, soldații, poporul strigă: Trăiască Sultanul! Fie bine-cuvântat Kaliful! Nu e vorbă decât de Sultanul; — seamănă o adevărată reluare a Egiptului și ca o revanșă a lui 1840!

A! ce departe sîntem de timpul când Ibrahim, învingător al lui Nezir, punea imperiul otoman la picioarele Pașei Egiptului!

Însăși evenimentele ce însângerează în ora aceasta Alexandria și Cairo servă planurile secrete ale Turciei, oferindu-i ocaziune de a licența arma mada indigenă spre a o reorganiza cu elemente turcești și de a pune mâna pe administrațiunea întreagă egipteană.

Cât pentru Kevdul el nu apare niciară în aceste grave incidente. Nu se mai ocupă cu dînsul ca cum nici n'ar exista, s'au că își amintesc numai persoana sa spre a o înfățișa musulmanilor ca trecută la creștinism și spre a pune pe felali să semneze pretundenții petițiuni reclamând depunerea lui. De protegiatul nostru nu se mai ține socoteală: este o umbră care va peri la prima ivire a țilei, prea face loc realității celei nouă: Sultanul!

„Times” o și prevede. — Tewfik, dice el cu resemnare, ca om privat poate avea calități numeroase, însă identificându-se cu intervenția străină, el a vătămât simțământul național, care va se insista pentru abdicarea s'au revocarea lui.”

Se poate dar dice că Kevdul nu mai este, și nici că Abbas, băiatul său, ori Halim, unchiul său, n'au vre-o șansă durabilă de a i succede.

Și apoi „Times” adaugă verde: „Totul va depinde dela avizurile primite din Berlin.”

(Va urma.)

Varietăți.

* (Programa examenelor publice la seminarul „Andreian” din Sibiu, ce se vor ține din 14—30 Iunie 1882.)

Luni în 14 Iunie înainte de amădi începutul la 8 oare: Enciclopedia teologiei curs. I. Metodul relig., pedagog. III.

Marți în 15 Iunie înainte de amădi: Esegeza și Ermenontica, teologii I.

Joi în 17 Iunie înainte de amădi: Isagogica, teologii curs. I. Mărturisirea ortodoxă pedagog. curs. II. — După amădi: Patristica teolog. curs. II.

Vineri în 18 Iunie înainte de amădi: Dreptul canonic teolog.

curs. III. Limba și literatura română, teolog. curs. II — După amădi: Limba română pedagog. curs. I. II. și III.

Sâmbătă în 19 Iunie înainte de amădi: Morala teolog. curs. II. Omiletica teolog. curs. III. — După amădi: Istoria naturală pedagog. curs. I și II.

Luni în 21 Iunie înainte de amădi: Logica și psihologia teolog. I. — După amădi: Fizica pedagog. curs. III. Computul pedagog. curs. I și II.

Marți în 22 Iunie înainte de amădi: Pedagogia gener. teolog. curs. III. pedagog. curs. III. Geografia pedagog. curs. I și III. — După amădi: Istoria universală pedagog. curs. I. II. și III.

Mercuri în 23 Iunie înainte de amădi: Limba magiară pedagog. curs. I. II. și III. — După amădi: Pomăritul teolog. II. ped. II.

Vineri 25 Iunie înainte de amădi. Dogmatica-Polemica teolog. curs. II. Istoria bisericească pedagog. curs. I. — După amădi: Logica teolog. curs. I. pedagog. curs. I.

Sâmbătă în 26 Iunie înainte de amădi: Didactica și Metodica teolog. curs. II. pedagog. curs. II. Planologia teol. curs. III. și pedagog. curs. III. — După amădi: Istoria bisericească teolog. curs. I.

Luni în 28 Iunie înainte de amădi: Pastorală, Liturgică și Catechetica teolog. III. curs. Computabilitatea teologiei curs. III. pedagog. curs. III. — După amădi: Musica vocală toți elevii.

Mercuri Incheierea anului, estradate testimoniale.

Din conferința profesorală, Sibiu 29 Mai 1882.

Dirjecțiunea.

* (Invetătorii confesionali) grec orientali din arhiepiscopă, cari n'au esamenul de calificare invetătoare, a fost provocată a se supune esamenului. Pe termenul estradate ordinar dela 9 Iunie a. c. s'au prezentat la 150 de invetători aici în Sibiu. Temele scripturistice le-au făcut Mercuri, de atunci deurge esamenale orale. Comisia esaminătoare e tot cea veche ordinară: P. archimandrit Popea president, comisari dnii profesori Ioan Popescu, Simeon Popescu, și Dr. D. P. Barcianu.

* (Teatru) Luni în 26 Iunie n. se va da în teatru cetații din loc o reprezentațiune intitulată „Der kleine Herzog” operată în beneficiul cunoscutei cântărețe D-soara Pădură.

* (Foc) Joi noaptea spre Vineri între 1 și 2 oare s'au escat foc în suburbii Poarta Turnului partea către Turnișor. Timpul era foarte lin, și aceste împrăgiări are a se atribui nelățirea focului până la sosirea pompierilor A ars o sură și o casă. Se vede că focul a fost pus de răuvoitori. Economul (tot ordnat postovarin) a căru edificiu a ars înainte cu câteva zile a aflat la sine în sură sdrănețe pârlețe fără a presupune ceva rău. În noaptea de Joi n'au fost acasă și „bunul său prieten” și a împlinit pofta. Multă răutate poate zăcea în inima unui om.

* (Ciocnire de trenuri) În 21 Iunie n. se răspândește șireca că la Apața, aproape de Brașov, s'ar fi împlăntat o ciocnire de trenuri în urma cărora s'au sdrobit vre-o șapte care (vagoane) și vre-o cincisprădece persoane ar fi rânite greu. Dirjecțiunea drumurilor de fer ale statului din Budapesta publică în privața ciocnirii următorilor comunicat:

„La stațiunea Apața s'a ciocnit în 20 l. c. trenul mesteac Nr. 288 cu trenul de poveri ce urma celui dintâiu. În urma acestei ciocniri șase pasageri au suferit contuziuni ușoare, personalul care conducea trenul a rămas nevătămat, două care de poveri au fost vătămate mai tare, două care de per-

soane și două de poveri mai puțin. Trenul mesteac Nr. 288, după ce linia a devenit earăș liberă și după o întârziere de 80 minute, și-a continuat calea mai departe.”

* (Mulțămită publică: Dl Constantin de Steriu, banchier din Brașov cu ocaziunea serbării hramului bisericii noastre a împăraților Constantin și Elena a avut buna voință a dona bisericii noastre din Stupini 100 (una sută) florini v. a. cu observarea că: această sumă să se dea spre fructificare și din interesele anuale ce va produce suma menționată, să se acopere spețele ce se vor ivi în fiecare an la săvârșirea parastasului hramului numit.

Binevoiască mult stimulat domn donator a primi din partea subscribului comitet parochial mulțămita noastră cea mai cordială pentru generositatea și marinimia probată și cu alte ocasiuni.

Dea Ddeu ca exemplul numitului domn donator să stimuleze pe mulți intru ajutorarea bisericii și scoalei noastre, și ca exemplul generosului domn să l'imiteze mulți fii ai bisericii noastre pentru prosperarea ei.

Stupini în 6/18 Iunie 1882.

Comitetul parochial.

Ioan Maximilian,
paroch și președinte.

* (Stațiune de telegraf) s'a deschis pe timpul sezonului la băile din Tușnad.

* (Maghiarizare oficială în Satmăr) Să scrie lui „Pester Lloyd” că (în Szatmár) în țilele aceste s'a format o societate numită „Societatea Szecheny”, al cărei scop este de a câștiga cât mai mulți aderenți ideii de stat unguresc printru populațiunea, care nu vorbesce ungurește, și de a face propagandă pentru limba ungurească. La constituirea adunării a participat toată inteligența din comitat, care a urmat sub preșidul comitelui suprem Francisc Domahidy. La propunerea preotului reformat Ludovic Tabajdy s'a ales de president de onoare al societății episc. Lavrențiu Schlauch între aclamațiunii entuziastice și o deputație l'au dus în sedință. Escelența Sa a ținut apoi o vorbire înflăcărată, în care a desvoltat ideea, că societatea nu vooce se conturbe pe nime în religiunea și limba sa, ci numai se câștige ideea de stat unguresc și limbi unguresci amici și că ea vooce să realizeze devisa marelui Szecheny: „post nubila (!!) Phoebeus”

Dr. Schlauch a subscris ca contribuitor din parței 1000 fl. de funcționari s'au ales: president: comitele suprem Francisc Domahidy, vicepresident: vice comitele Alexandru Ujfalussy, primarul Carol Böszörményi, contele Iosif Degenfeld și contele Alexandru Teleky.

După cum se vede domni de sau sau pus pe maghiarizare cu toate puterile. Șireca din „Pester Lloyd” poartă timbrul oficialității. Asemenea biroul constituit, în care vedem ca agenți intermediari pe oblađitorii comitatului.

Ungurii de mult suferă de boala maghiarării. Se vede că boala a devenit cronică și că a trecut în ipochondrie. Medicina va urma, numai de n'ar fi prea târziu.

* (Afacerea cu fete de creștin), despre care se dice că jidovii o ar fi ucis și i-ar fi luat sângele, începe a fi tot mai serioasă. Împărășim publicului nostru scirile cele mai proăspete.

Budapesta.

Opiniunea publică este foarte agitată. Chiar acum se ține în castelul lui Wesselony la arendatoarele Lichtmann o petracere, unde sînt adunați mai mulți jidovi din pregiur. Se vorbesce că cadavru dela Dada lau prins nisece jidovi românesci (?) pluti-tori și acștia l'au estradat justiției.

Sâmbătă mare.

Politiua nu isbutesea a delătura plactele compuse în limba toțască (slovacă) spre persecutarea evreilor. Porec mai mulți jidovi iau amenințat prin epistole anonime cu moarte, dacă până în 25 a lunii curgătoare nu vor părăsi orașul. Comitele suprem și vice-comitele au sosit la fața locului. Agitația e mare.

Se crede că cadavru l'a fost aruncat în apă de oameni interesați în cauză spre a seduce pe investigatori. Această însă în loc de a seduce, mai mult a deschis ochii celor investigați cu investigația. Procurorul de stat și judele investigațional sînt încă în Eszlár. Cadavru l'au îngropat.

Nyiregyháza 23 Iunie n.

„Pesti Naplo” a luat din vînt șireca că în cauza dela Eszlár tinerul (fiul hahamului? Red. T. R.) și-ar retrage fasiunea agrăvătoare. Năluca fără temei este și afirmațiunea că s'ar fi sistat inchișițiunea. Aflarea vestimtelor Esterci Solymsi a mîrit prepusul asupra arestațiilor și mai mult și a dat urme noue inchișiției spre eruaarea dreptății. Se crede că va succeda a da și de urma vinovaților încă neareștiți, cari în interesul arestațiilor au îmbrăcat cadavru străin cu vestimtele Esterci Solymsi.

Posta din urmă.

Dela Constantinopole se telegrafează, că ministerul turcesc nu vooce a decide asupra înlocuirii lui Tewfik cu Halim până când cestiunea conferenței e pendată. — Într'o notă către puteri Poarta protestează contra conferenței, care periclitează Egiptul.

— Dela London se telegrafează, că guvernul englez nu vrea se recunoască ministerul cel nou egiptean. — Comisiunea însărcinată cu investigarea rescoalei a amănat ședințele deoșdile sub cuvînt că investigațiunea întârțită (!) poporul. — Se dice că Englezii vor ocupa forturile Mess și Sabari de lungă Alexandria.

PARTEA ȘTIINȚIFICĂ ȘI LITERARĂ.

Academia română.

Proces-verbal N. 5.

(Urmare și fine.)

D. Hasdău. Pe la 1871.

D. N. Jones cu manuscrisul a fost depus între 1855—1856. O fi unde-a răcit, de va fi bine căntat se va afla. D. Caragiani ne va spune ce șice, ca bibliotecar actual D. N. Jonescu revine a susține autenticitatea acestui document. Dni. a vorbit despre el cu repausul Laurian, care șice l'însece bine și l'a întrebat de ar presupune în stare necineva căt de scitior de lătinose, capabil să facă o lucrare atăt de conșcinată în totalitatea ei ca sciriera lui Huru. D. Laurian a convenit că nu era posibil. D. N. Jonescu crede că după cum nu se poate dice că nu este autentică de exemplu balada „Movia lui Purcel” de și nu o avem scrisă cu scrișoare din timpul faceiei ei, tot asemenea cu fragmentul lui Huru, fașle sînt necontestabile de și icona scrișoarei nu este timpul, a putut fi o copie ulterioară. În ori-ce cas cestiunea autenticității acestei scireri merită se atragă atențiunea desbaterilor Academiei.

D. Hasdău arată că pe cînd a fost bibliotecar la Iași n'a aflat acel manuscris pe care dorea înșeși să l'vadă caci l'a contestat. Nici bibliotecarul ce au fost mai naținea delui D. Botez nu a aflat în bibliotecă asemenea manuscris. D. Hasdău susține că este apocriif și că atît unele idile cît și icona scrișorei sînt o imitațiune după Cantemir, imitațiune în care s'a copiat până și unele greșdile din Cantemir de exemplu derivarea numelui de Falcu dela Taifeli.

D. Caragiani arată că primind biblioteca pe seamă a trebuit să o vadă toată și n'a aflat manuscrisul lui Huru.

D. Papadopolu Calimachi în 1856 s'a tipărit la G. Asaki broșura fragmentului în cestiune, cu faksimilele care seamănă cu acel din Cantemir. Hatmanul Lătescu a însărcinat pe G. Asaki să i tipărească 1.000 exemplare din această scirere, aceste exemplare în parte s'au și împărșit pe lungă „Gazeta Moldovei” ce redacta Asaki. Voadă Ghica a rănduit o comisiune să cerceteze acest fragment. Ea am fost ca

secretar acestei comisii compusă din Cogălniceanu, Laurian, Asaki, Săulescu, C. Negruzi, Alecu Doanci etc. Comisia a făcut un raport detaliat redactat în mare parte de repausatul Hurmuzachi, și toți afară de Săulescu care nici a luat parte asiduă la comisiune au convenit că documentul e aprotic. Un argument despre aceasta era și pece-tea pusă în șeri cereală. D. Cogălniceanu rămăsesse însărcinat cu ultima redactare a raportului și din ne ar putea spune ce a devenit documentul? D. Papadopolu conservă decretul de numire în comisiune a repausatului Doanci.

Se admite de academie propunerea dlui N. Ionescu de a se trimite manuscrisele la secțiunile și la membrii editorii de cărți vechi.

D. Maior Papazoglu propune Academiei să își vândă un mic portret pe pânză, oel gice a repausatului Ienăchiță Văcărescu.

Academia trimite portretul și propunerea în cercetarea și opinarea secțiunilor de litere și istorică.

D. Poni cere să se comunice secțiunea de științe spre cetire memorialul său cu titlu: "Cercetări asupra mineralelor din masivul cristalin dela Brosceni".

Se va comunica secțiunea.

D. Maniu arată că conform unui conclud de acum doi ani în urmă, dat la propunerea d-lui Odobescu, d-lui a pregătit și de estimp ca acum doi ani, un raport despre mișcarea literară din țeară și dela vecini despre limba și istoria Românilor. Asemenea raport a mai făcut în 1880. Acum s'a ocupat de marea mișcare literară după Români, mai ales la maghiari. D. Maniu dorește să se fixeze dină de cetire a acestui raport.

D. Urechia cere ca acel raport să fie cetit mai întâiu la secțiunea respectivă.

D. Maniu s'a adresat cu cerere de cetire la secțiunea dar președintele ei G. Barțiu fiind ocupat cu alte lucrări nu a auzit și nu a dat curs cererii d-sale.

D. Ștefanescu recunoaște fie că nimeni membru dreptul de a prezenta memorii, dar e de părere că propunerea d-lui Odobescu la care s'au refero d. Maniu n'a fost și cel puțin nu s'a comunicat nimeni că s'au devinut maiobligor raportul secretarilor de secțiune.

D. Șion o sustine același lucru.

D. Ghițu nu prea scie ce portret are propunerea d-lui Odobescu, că n'a asistat la toate ședințele, dar bunul simț gice că ori d-nii secretari de secțiuni ori d. secretar general e bine să facă raport despre mișcarea literară dar nu de cea străină ci de cea română. De ce raport numai de mișcarea literară maghiară și nu și de alte popoare?

D. Chițu cere ca d. Maniu să își prezinte lucrarea s'a la secțiune. Aceasta va aprecia de este să fie cetită și în planul Academiei. Să vină lectura acestui raport la Academie, după regulamentul, prin filiera hotărâtă.

D. Barțiu arată că nu scie manuscrisul d-lui Maniu și se fi comunicat în regulă. D. Maniu înva vorba de lucrarea s'a dar înva fost gice că mai are a lucra despre vro o 7 cărți până să o termine. D. Barțiu s'au jine de regulamentul, dl pune în dezbateră hărțile ce i vin dela birou.

D. Maniu explică că dacă a amintit de propunerea d-lui Odobescu n'a fost ca se oblige pe dlui Haadșu ori Ștefanescu să a supune ei ca unui conclud formal, eși din deliberările planului. D. Maniu crede că dlui Barțiu i-o fi scăpat din vedere manuscrisul său în ședința de secțiune de ori seară dar ca dlui a fost depus pe biroul secțiunii.

Se încheie incidental ca D. Maniu să își prezinte lucrarea la secțiune.

Se primesc la birou propunerea a șapte membrii cerând schimbarea datei reuniunii Academiei în sesiune generală.

Se va pune la ordinea zilei când Academia va fi mai în număr.

Se depun două propuneri de numire de membrii corespondenți și onorari.

Se pune la ordinea zilei pe mâne.

D. Sturdza donează o condiție unică dela Mitropolie din Iași, din timpul lui N. Mavroordat, cuprindând copii de..... cărți Domnesci de mari interes.

Dlui mai dărușe mai multe alte originale și cărți și o carte cu copii de documente ale unei proprietăți particulare, dela 1824. Pe multe pagine este subscrierea lui Andronachi Doanci.

Se mai primesc, cu mulțimiri repețite, dela D. Sturdza și un manuscris filosofico-istoric din 1725.

D. Șion. Este traducerea lui Erotodit.

D. Sturdza, mai depune pentru bibliotecă 3 broșuri din focea "Din Moldova" a dlui Haadșu.

D. Ghițu, mulțimind dlui Sturdza pentru zel cu care învațese colecțiunile și biblioteca Academiei, așteaptă, dela dlui

și o dare de seamă de conținutul condiției ce a donat, dela Mavroordat.

D. Sturdza promite această lucrare. Se ridică ședința la carele 11 1/2 seara p. Președinte D. Sturdza, Secretar general, V. A. Urechia.

Proces-verbal Nr. 6.

Ședința din sesiunea generală a anului 1882 învintă în ziua de 2 Martie anul 1882.

Membrii prezenți: Alexandri V. Caragiani I., Chiță G. Haidou B. P., Mălorescu P., Negruzi I., Roman Al., Șion G., Babes V., Barțiu G., Ionescu N., Marian, S. F., Melchisede P. S. S., Episcop, Urechia V., A. Aurelian P. S., Bacalogu Em., Brândză D., Galcoian St., Felis I., Poni P., Ștefanescu G.

Sub președinția dlui Mălorescu.

Ședința se deschide la 9 oare dimineața.

Se citește procesul verbal al ședinței ultime și se aprobă.

D. Urechia donează Academiei cărțile arătate în catalogul anexat.

D. Chițescu anunță că este indispus și nu poate veni la ședință.

Se pune în discuțiune propunerea pentru alegerea dlui Lambrior ca membru corespondent.

Se pune la vot și este ales cu 16 bile albe, contra a 4 negre.

Academia trece în secțiune.

p. Președinte, D. Sturdza. Secretar general, V. A. Urechia.

Bursa de Viena și Pesta

Din 19 Iunie n. 1882.

	Viena	B pestă
Renta de aur ung. de 6%	119.90	119.60
Renta de aur ung. de 4%	87. --	87.85
Renta de hărție	85.50	85.85
Imprumuturi drumurilor de fer ung.	134. --	134.25
1 emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	89.90	90.50
11 emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	110. --	110. --
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumurilor de fer orient. ung.	95.50	95.50
Obligatiuni ung. de rescumpărare pământului.	97.50	98. --
Obligatiuni ung. cu clausulă de sorție	97.10	97.75
Obligatiuni urbariale temegiane.	97.50	98. --
Obligatiuni urb. temeg. cu clausulă de sorție.	97.50	97.75
Obligatiuni urbariale transilvane.	98. --	98.25
Obligatiuni urbariale croato-slavo-voivote.	98. --	98. --
Obligatiuni ung. de rescumpărare decimale de vin	96.75	97.25
Sorți unguresci cu premii.	117.25	118.25
Sorți de regulare "Fisc"	109.5	109.35
Datorie de stat austriacă în hărție	76.25	76.25
Datorie de stat austr. în argint	76.90	77. --
Renta de aur austriacă	94.40	94. --
Sorți de stat dela 1860	139.50	139.50
Acești de bancă austro-ung.	829. --	829. --
Acești de bancă de credit ung.	30. --	308.50
Acești de credit austr.	306.25	306.60
London (pe polia de tea) ung.	120.20	120.20
Sorțiuri foudari ale institutiunii "Albina"	99. --	99.30
Argint	5.64	5.63
Galben	9.66	9.54
Napoleon	9.66	9.54
100 marcs nemțesi	58.75	58.70

Nr. 32.

[100] 1-3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de capelan în parochia materă de clasa a III-a, Valea-Uzei cu filiile Valea-Inzelului și Olteni, pe lângă neputinciosul paroch Ioan Sana, prin aceasta în urma ordinației consistoriale dte 28 Februarie 1881, Nrul 4092, B. — se scrie concurs cu termenul de 30 zile dela prima publicare în "Telegraful Roman."

Emolumentele împreună cu acest post, sunt jumătate din toate venetele stolare regulate la 16 Martie a. c.

Doritorii de a ocupa acest post să își aștearnă petițiunile lor, instruite conform statutului organic și regulamentului provisoriu pentru regularea parochiilor la subscrisul oficiu protopresbiteral al tractului subscris, până la termenul prefrit.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al Albei-Iuliei.

Alba-Iulia 3 Iunie 1882.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Alexandru Tordosan m. p., protopresbiter.

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de capelan lângă neputinciosul paroch Eftimiu Sighiarteu din Cicei-Poiană protopresbiteratul Dejului. În urma receptiunii consistorial din 17 Decembru 1881 Nr. 3598 B. se scrie concurs cu termenul până la 30 Iunie an. cur.

Emolumentele împreună cu acest post de capelan sunt:

a) Locuința liberă în una odaie a casei parochiale și folosința unui grajd de 4 vite.

b) Jumătate din grădina parochială și din pământurile extravilane învitoare de porțiunea canonică în mărime 5 jugăre □ arătură, feneș și pășune, cari dau un venit anual de 40 fl. v. a.

c) Jumătate birul preotesc cenzur sfărâmat 40 ferdele la 1 fl. — 40 fl. valut. aust.

d) Jumătate din zilele de lucru 40 la 20 c. — 8 fl.

e) Jumătate din venitul stolar calculat după sumă mijlocie de cinci ani luocare 60 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa această stațiune de capelan sunt avisați a și așterne până la termenul sus indicat spulcele lor de concurs instruite în sensul statutului organic și al regulamentului pentru parochii la subscrisul oficiu în C. Giurgesci p. ult. Reteag (Retteg).

Cicei-Poiană la 25 Maiu 1882.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Constantin Bodea m. p., adm. protopresb.

Nr. 112.

[98] 2-3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de paroch în vacanta parochie sub clasa III Burul, protopresbiteratul Lupșei, se scrie concurs cu termenul de 30 zile dela prima publicare în "Telegraful Roman."

Emolumentele sunt:

1. Porțiunea canonică: un agru 1126 □ o grădina de curcuz de 1 jug. 1433 □ un feneș de 300 □ și folosirea cimterului.

2. 46 Ferdele vechi (16 copuri) curcuz sfărmit.

3. 70 zile de lucru.

4. Lemnele de foc trebucinoase și

5. Venete stolare.

Doritorii de a compete la această parochia au a și substerne petițiunile lor instruite în sensul statutului organic și al Regulamentului pentru parochii la subsemnatul oficiu până la termenul defrit.

Ofenbaia în 3 Iunie 1882.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al Lupșei.

pentru comitetul parochial.

Ioan Danciu, adminstr. protopresb

[95] 2-3

Numai odată
se ofere o ocaziune așa de favorabilă de a procura un orologiu excelent și jumatate prețului.

Desfacere grandioasă.

Raporturile politice, care s'au jvit în intrare continentală Europă, n'au lăsat neatinșată și Elveția. Consecența a fost emigrarea lucrătorilor în masă, care a periclitat existența fabricilor. Și fabrica reprezentată de noi, care o cam dărușă și cea mai însemnată fabrică de orologiu, a închiș de o cam dată fabrica sa, încredinându-ne ne în vândarea fabricatorilor sale. Aceste așa numite orologiole de buzunar Washington sunt cele mai bune de pe lume, sânt foarte bine gravurate și înfrunșate și luate după sistem american.

Toate orologiole sânt repassate (asminate) pe secundă și garantat pentru fire-care 5 ani.

Ca dovadă a garanției sigure și a solidității celei mai severe, ne obligăm prin această în publică că suntem gata a returna și schimba fire-care orologiu, ce nu convine.

1000 remontoire de buzunar fără cheie de întors la țoară, cu metal de cristal, regulate cu acuratețe extra-ordinară pe secundă, afără de aceasta anrite prin electrol-galvanism non, diprimeă cu lanț și medalion etc., prețul de mai înainte fl. 25, acum numai fl. 10.20 de unml.

1000 ancore esemplare de lucis din argint, pe 15 rubiniuri cu cadrană pe secundă, arțistor de secunde, sticlă țată de cristal, mai înainte cu fl. 21, acum numai fl. 12.25 de unml, toate repassate pe secundă.

1000 orologiole cilindrice înfrunșate în capulă de nickel argint, cu sticlă țată de cristal pe 8 rubiniuri foarte fin repassate, diprimeă cu lanț medalion și cutie de catifia, mai înainte fl. 15; acum numai fl. 8.00 unml.

1000 orologiole ancore de argint veritabile de 13 loși, probat de oficiu notariu c. r. pe 18 rubiniuri, afără de aceasta anrite prin electriceitate, foarte fin regulate. Orogioarele au costat mai înainte fl. 27, acum numai fl. 14.40 unml.

1000 orologiole remontoire-Washington de buzunar din argint greu și veritabile de 13 loși probat la oficiu c. r. de puncare, ne lângă ga rațiune severă repassate pe secundă, cu mecanism de nickel așa înțet orologiole aceste n'au nici cind lipsă de reparatură. Orogioarele aceste au costat mai înainte fl. 40 și astăzi se capătă cu prețul fabulos de efin numai cu fl. 20. Afără de aceasta lângă fire-care orologiu se dă grațuit un lanț, medalion și cutie de catifia

1000 orologiole pentru doamne de aur veritabil cu 10 rubiniuri, mai înainte cu fl. 40, acum cu fl. 20.

1000 orologiole remontoire de aur veritabil pentru doamni sau doamne, mai înainte cu fl. 100 acum fl. 40.

650 orologiole de pârte cu înțetadură de emal. Întel cel mai fin și cu mecanism de smat, mai înainte cu fl. 6 acum cu fl. 3.75 unml. repassat.

650 orologiole destoptătoare cu aparat de larnă, foarte fin regulate, aplicabile și ca orologiole pe masa de scris, mai înainte fl. 12 acum numai fl. 4.30.

650 pendule cu lucra foarte fin de sculptură în casulă înțetă gotice de lemn, de întors în fire-care a opta și regulat în pe secundă, foarte frumoase și imposante; de orare cu un astiflu de metal și de orologiu în 24 oaci mișt arătată să se lipsescă astiflu de orologiu din niel o familie, mai cu samă pentru că astiflu de piesă de cabinet este decor în fire-care lousăni. Orologiole aceste costau mai înainte fl. 35, acum numai fabulosul preț excepțional de efin de fl. 15.75 unml.

Comandând cine-va orologiole pendule are să adauge și o armună.

Adresa:

Desfacere de orologiole

a
Fabriciei de orologiole Fromm.

Viena Rothenthurnstrasse Nr. 9, Parterre.

Prăfurile musante lacative din Elöpatak

conțin compozițiunile chimice solutive ale apelor minerale renumite din Elöpatak.

Un efect eminent au aceste prăfuri la catar de stomach, spasmiuri de stomach, slăbiciune de mîsture, lipsa de apeteț, arsură în gât, umflături de ficat și splînă, îngroșarea ferăș, petri în feare și galbinare la respirarea grea și bătărea de inimă, gazuri în testine, boala apeli, hemoroid, la aștearnă cataractele ale rerunchilor, a beșicii și canalului de urină, în contra formării de nisip, la catara cronice și umflături ale matricei, curgere, dispozițiune la versare de sânge, la ameflii, suirea sângelui către cap și către piept.

Aceste prăfuri întrec în efect atât sarea scumpă de Karlsbad, cât și prăfurile lui Seidlitz.

Prețul unei stăcuție ce cuprinde 12 doze cu îndreptariul spre folosire cu tot 1 fl.

Depositul general: În Brașov la apotecariul Szava; în Sibiu la F. A. Reissenberger, comerciant.

[88] 4-12